

Gatelangs

Natteravnene - Gatelangs siden 1990
Nummer 3 - september 2016 - 15. årgang

**Tema:
ILDSJELER**

NATTERAVNER PÅ TO HJUL:
POPULÆRE BLANT DE UNGE

ILDSJELEN RIGMOR:
HELE NORWAY CUPS BESTEMOR

KONFLIKTRÅDET

Les mer på www.konfliktraadet.no

Stiftelsen UNI
Gaustadalleen 21, 0359 OSLO
Telefon: 22 09 46 00
www.stiftelsen.uni.no

Et trygt samfunn Stiftelsen UNI støtter organisasjoner med samfunnsansvar

Hvert år deler Stiftelsen UNI ut ca. 30 millioner kroner til verneverdige prosjekter. Styret imøteser søknader som faller inn under stiftelsens formalsbestemmelse.

Stiftelsen UNI behandler søknader løpende gjennom hele året.

Stiftelsen UNI har som ideelt formål å fremme allmennyttig virksomhet innen skade- og miljøvern, for å bidra til en trygg utvikling i det norske samfunn. Stiftelsens bidrag skal i første rekke være økonomisk støtte til prosjekter og påskjønnelse til institusjoner og enkeltpersoner.

Papir på det du kan?

Trives du i jobben, men mangler formell kompetanse? Sjekk våre kveldskurs eller videokurs innen voksenopplæring. Hos oss finner du en studiehverdag som fint kan kombineres med fulltidsjobb.

Finn riktig kurs på aof.no
eller send SMS "aof" til 2012

Vi støtter Natteravnene fordi:

Vi tror på modighet
Vi tror på ansvarlighet
Vi tror på det personlige møtet

HÖEGH EIENDOM

Höegh Eiendom er et familie-eiet eiendomsselskap som fokuserer på investering i og forvaltning/utvikling av attraktivt beliggende næringsseiendommer i Norge.

Gatelangs

ISSN 1893-899x

ANSVARLIG REDAKTØR:

Lars Norbom
gatelangs@natteravnene.no

REDAKTØR:

Anette Haugen
gatelangs@natteravnene.no

DESIGN OG PRE-PRESS:

Per Frederiksen • vinceweb.no

TRYKK:

Zoom Grafisk • Drammen

ANNONSER:

Norske Publikasjoner as
Telefon: 22 90 71 90

BESØKS- OG

POSTADRESSE:

Natteravnene Oslo,
Storgata 28,
0184 OSLO
Telefon: 23 00 21 20

gatelangs@natteravnene.no
www.natteravnene.no
www.facebook.com/natteravnene1
twitter.com/ravnene

Trykksak

241 501

Zoom Grafisk,
Drammen, har rett til
å benytte svanemerket
på sine trykte
produkter.

Forsidefoto: Anette Haugen
Side3-foto: Oddleiv Apneseth/norden.org

www.natteravnene.no

La ildsjelene lyse

I Norge er vi så heldige å ha en god tradisjon for frivillighet. Frivillig arbeid i Norge tilsvarer intet mindre enn 138 800 årsverk. Felles for dem som brenner for frivillig arbeid, er entusiasme og engasjement.

Noen har et større engasjement enn andre, ildsjeler som mobiliserer og får med seg andre gjennom kreative ideer og initiativ – og lever for noe annet og større enn seg selv. Temaet for denne utgaven er viet til nettopp ildsjelene.

I denne utgaven får du møte en rekke ildsjeler som på hver sin måte bidrar til et bedre, varmere og mer inkluderende samfunn. Blant disse kan nevnes selve Dronning Rigmor av Norway-cup, som i en alder av 94 år fortsatt viser et brennende engasjement.

Du kan også lese den spennende historien om Richard Bærugs spektakulære fottur til Kaukasus, som utløste et livslangt engasjement for lokalbefolkningen i et lite fjellssamfunn.

138 800 frivillige til tross, er det fortsatt behov for økonomiske midler for å sette i verk kreative ideer til det beste for fellesskapet. Vi har derfor tatt en prat med områdeleder Chris Bjelke i Gjensidigestiftelsen, som siden 2007 har delt ut over 1,4 milliarder kroner til rundt 5 200 prosjekter. Natteravnene er en av disse, som i 2008 mottok 3,6 millioner kroner til en landsomfattende rekrutteringskampanje og materiellopprustning.

God vandring!

Innhold

Leder	3
Landet rundt	5
50 år i korpsmusikkens tjeneste	6
Hele Norway Cups bestemor	8
Natteravnene på Norway Cup	10
Gir bort opplevelser i sidevogna	15
Gir ildsjeler hjelp på veien	16
Nordmann bak svansk mesterskap	18
Høy MC-faktor på Tyrigrava	20
Natteravnene: Nytt styre	22
Portrett: God kontakt med ungdommen	28
MC-ravn: Samfunnsnyttig og trivelig	31
Fra arkivet: Musikkfestivaler	32
Ungdommens stemme	34

Foto: Anette Haugen

MC-ravner
Se side 20-21

Neste Gatelangs kommer i desember.
Frist for innspill er 1. november 2016

Tips oss!

Skjer det noe i ditt nærmiljø eller i din natteravngruppe som Gatelangs bør skrive om? Tips oss! Send en mail til gatelangs@natteravnene.no

Natteravnner landet rundt...

Sortland

Natteravnene på Sortland får i Bladet Vesterålen ros både av politiet og rusen. «Natteravnene er et viktig supplement til vår tjeneste. De gjør en fantastisk jobb, og de ser mye, og vi er veldig glad for dette samarbeidet», uttaler Halvor Fjukmoen i politiet til lokalavisa. Ei russejenta som ble intervjuet understreket at rusen setter umåtelig stor pris på Natteravnene. Hun gir dem all honnør for jobben de gjør.

Levanger

Natteravnene var med og sørget for at ingen alvorlige hendelser skjedde og alle kunne hygge seg da det ble arrangert torgfest i Levanger første helgen i august. «Stemningen var fin og det var bra med voksne til stede som vakter, natteravnner og ungdomskontakten. Inntrykket er at det har vært godt organisert og nok vakter», uttaler operasjonsleder Monica Ravlo i Politiet i Nord-Trøndelag til lokalavisen Innherred.

Bergen

Foreldre ved Garnes ungdomsskole får ros av politiet for å stille som natteravnner hvert år, skriver Bygdanytt. Ved skolen blir foresatte til elever på 8. trinnet på våren og 9. trinnet på høsten satt opp på natteravnlistene, og hver helg går en gruppe faste runder. «Det er kjempebra at foreldre er ute og går og er i nærmiljøet. At foreldre snakker med ungdom og at unge får vite at det er voksne som bryr seg, er kjempebra», sier politioverbetjent Endre Laukeland.

Sandnes

To erfarne natteravnner fra Sandnes, Sigrun Bjørseth og Inger Helene Hesby, ledet den aller første og dermed en historisk natteravnvandring i Kroatia lørdag 25. juni, melder Sandnes kommune på sine nettsider. Bakgrunnen er at den kroatisk byen Labin og Sandnes i 19 år har hatt et vennskaps- og demokratisamarbeid. Det var under et besøk i Sandnes i april at etableringen av en natteravnnsordning i Kroatia ble vedtatt. I slutten av juni skjedde så den første vandringen, der også den norske ambassadøren i Kroatia, Astrid Versto, deltok.

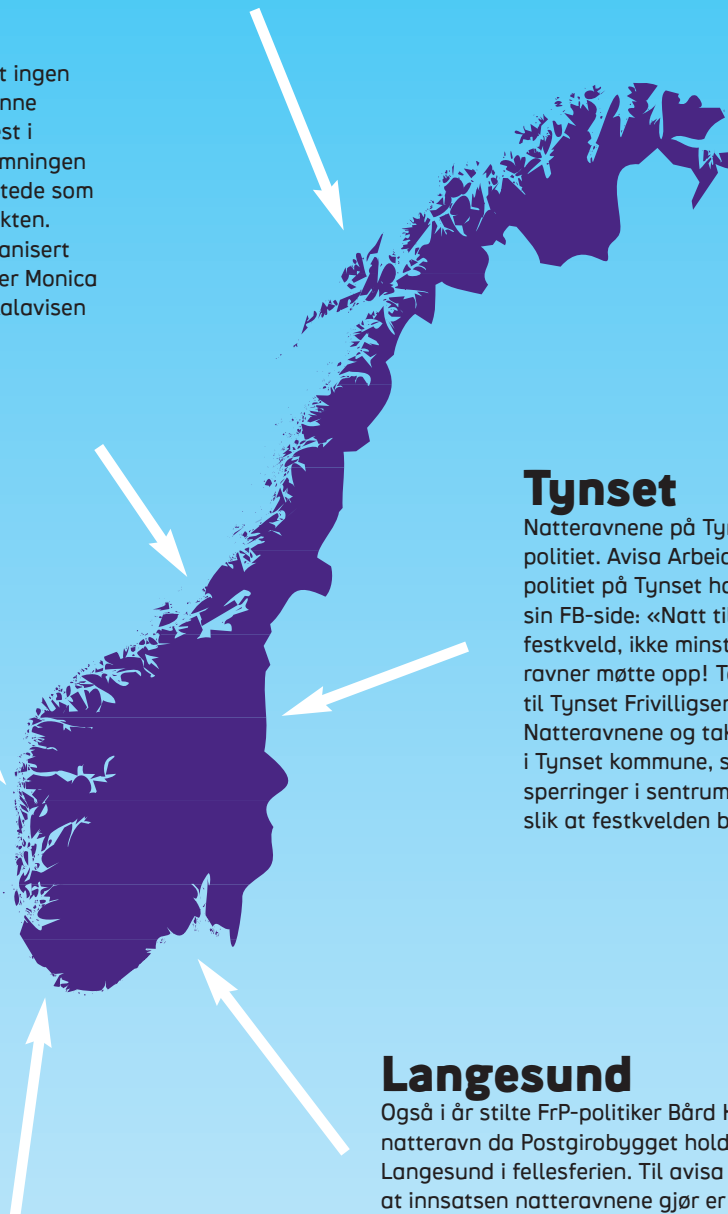
Tynset

Natteravnene på Tynset får skryt av politiet. Avisa Arbeidets Rett melder at politiet på Tynset har skrevet følgende på sin FB-side: «Natt til 17. mai ble en rolig festkveld, ikke minst fordi hele 21 natteravnner møtte opp! Takk til alle dere, takk til Tynset Frivilligsentral som er base for Natteravnene og takk til teknisk etat i Tynset kommune, som sørger for sperringer i sentrumsgatene på natta, slik at festkvelden blir tryggest mulig.»

Langesund

Også i år stilte FrP-politiker Bård Hoksund opp som natteravn da Postgirobygget holdt konsert i Langesund i fellesferien. Til avisa Varden påpeker han at innsatsen natteravnner gjør er uvurderlig. Derfor nølte han ikke med å si ja da han ble spurt om å ta på seg vesten.

«Det var vel for nesten 20 år siden at de manglet folk. Da meldte jeg meg til tjeneste.» «Det er viktig å vite hvordan det er ute på byen. Skal du ha noen mening om Langesund og det som skjer i helgene, kan du ikke bare sitte i kommunestyresalen og synse», uttaler han til avisa.

Tubaist: Jacob Falck startet å spille tuba som gutt og spiller fremdeles. (Foto: privat)

Over 50 år i korps

Han begynte på notekurs som ni-åring, siden har Jacob Falck nesten uavbrutt stilt opp og blitt en av korps-Norges store ildsjeler. Han brenner for det han kaller kortreist kulturliv og mener korps er et flott eksempel på hvordan du kan skape et godt foreldresamhold i nabolaget.

Tekst og foto: Anette Haugen

I 1962 begynte Jacob Falck på notekurs i Grav Skolekorps i Bærum. Samme høst stilte han seg i kø på sin egen skole for å bli tatt inn i Eikeli Skolekorps, som offisielt ble stiftet i januar 1963. Den gang var det prøvespilling for å bli tatt inn i korps. Han var en av de 55 heldige som passerte nåløyet. I tillegg kom 30 inn i blokkfløyte-orkesteret, som senere ble signalkorps. Siden Eikeli var et nytt korps måtte alle instrumentgrupper besettes. Det ble tuba for unge Jacob, noe han spiller den dag i dag. Han tok en liten pause da han var cirka tretten, for han savnet litt utfordringer. Han påtok seg imidlertid å bære fanen, og da dirigenten spurte om han ville begynne igjen, svarte han ganske kjøpt ja. Siden har han spilt tuba i en rekke korps og etter hvert blitt engasjert i alt fra korpsledelse til kommunale kultur- og musikkråd.

Vennskap

For tiden spiller korpsentusiasten både i Kampen Janitsjar, Oslo Brigademusikk og Asker Symfoniorkester, i tillegg har han sin egen tubakvartett. Foruten det rent musikalske er han styremedlem i Bærum kulturråd, involvert i Oslo musikkråd og er nylig valgt inn i landsstyret i Norges Musikkorps Forening (NMF). Han er også partner i selskapet Tubakameratene, der de gir foredrag til næringslivsledere om alt de kan lære av korps- og orkesterkulturen. All innsatsen og tiden Jacob Falck har brukt på å være talsmann for korpskulturen har også bidratt til at han er tildelt et par gjeve priser. Han har mottatt NMFs fortjenstmedalje, og i 2007 fikk han Bærum kommunes kulturpris for sitt bidrag på kulturfeltet og spesielt innenfor korpsbevegelsen på stedet. På spørsmål om hvorfor han har valgt å bruke så mye tid på dette, lyder det umiddelbare svaret: — Det handler blant annet om vennskap.

Det å gjøre noe sammen og ha det samme målet. Det gir også et godt naboskap. Vi er 25 foreldre som hadde barn i skolekorps samtidig som fremdeles møtes 12 år senere. Klassen jeg selv gikk i treffes også hvert år til julebord. Av oss spilte så mange som 18 i skolekorps. Samtidig har han en viktig filosofi når det gjelder å påta seg verv: Det er ikke bra å sitte i mer enn to perioder, for da blir det for mye kopiering. Da er det bedre å gi seg for en stund og heller komme tilbake igjen senere om du føler du har mer å bidra med.

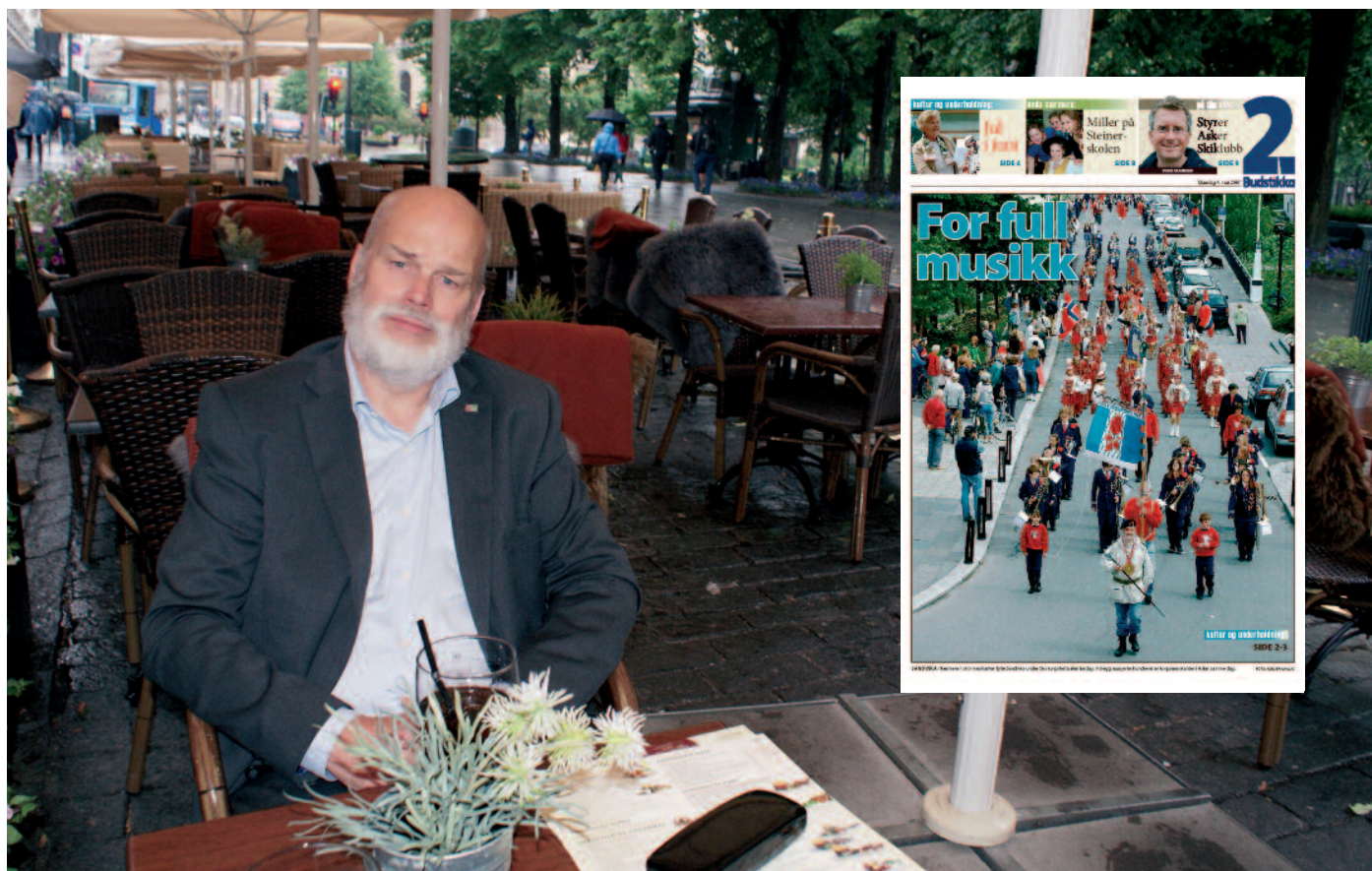
Ambisjonsnivået

Noe av det som for tiden står høyest på prioriteringslisten til Jacob Falck når det gjelder korpsene, er å jobbe for gode øvingslokaler. Han er klar på at her må politikerne bidra. Om de sørger for god infrastruktur, kan frivilligheten ta jobben videre derifra. Det er samtidig viktig at de frivillige tar innover seg at rektor faktisk er sjef på skolen. Du kan like det eller la være, men det er viktig å ha et godt samarbeid for at korpsene skal få best mulige vilkår. En annen nøkkelfaktor for å få barna til å delta og ikke minst foreldrene interessert i å drive korpsene videre, er rett ambisjonsnivå. Ny forskning viser at mange voksne ønsker å engasjere seg, slik at de kan være tettere på sine barns utvikling. Mange synes også at det er hyggelig å dra på tur med andres barn. Overivrige styreledere kan imidlertid ødelegge mye. Listen må legges på et akseptabelt nivå for alle. Blir det for mye, mister du mange. Det må være gøy å holde på. Da gir det så utrolig mye tilbake. — Det er selvsagt en prioritering hvor mye tid du kan gi, men jeg føler selv at jeg har opplevd verden gjennom musikken. Den har ført meg til mange steder i Norge, Europa og USA. Et av høydepunktene var utvilsomt da jeg deltok i EM for brass i 1978 med Det Norske Brassband Metronom 66 og fikk spille i Albert Hall, påpeker tubaisten.

Idrett kontra korps

Hvorfor det ble musikkorps som ble Jacob Falcks store interesse, har han ikke noe godt svar på, men han har alltid vært interessert i dette. Han kommer ikke fra en musikerfamilie, men de hadde piano hjem-

Korpsmusikkens tjeneste

Oslos paradegate: Korpsentusiasten Jacob Falck synes det er trist at Oslo har mistet sin paradegate, Karl Johan, etter at restaurantene har tatt mye av uteplassen. Han minnes de gikk 12 tubaer i rekken nedover akkurat her han nå sitter. Det er ikke lenger mulig. Innfelt: Faksimile av forsiden i Budstikka i 2007, med ildsjelen Jacob Falck marsjerende foran.

me og han gikk også i musikalsk barnehage på Barratt Due da han var fire-fem år. Han forteller en morsom historie herfra: – Hadde du bursdag fikk du lov å slå på skarptromma deres, men bare når du hadde bursdag. Året jeg fylte fem, feiret jeg bursdag fire ganger for å få spille tromme. Jeg ble avslørt den dagen jeg faktisk fylte fem.

Selv om det ble korps, har alltid musikken-tusiasten vært en slags brobygger mellom idrett og korps. Han mener begge har mye å lære av hverandre. Idretten er i forkant når det gjelder å få tak i offentlige midler til idrettshaller og annet. Bevilgningene til idretten går opp mens bevilgningene til kultur dessverre går ned. Idretten er i tillegg god på folkehelse.

Samhandling

– Det korpsene er gode på er samhandling. Selv om man sier at langrenn er en teamidrett, er idrettsutøverne først og fremst individualister. I et korps må man

være gode sammen ellers fungerer det ikke. En musiker som spiller solistisk kommer ingen vei i et musikkorps om han eller hun ikke kan spille sammen med de øvrige, fastslår korpsentusiasten. Han trekker dette videre til næringslivet. Det hjelper ikke å være først på toppen om hele laget ditt står igjen på bunn av bakken og lurar på hvor du ble av. På samme måte kan overivrige foreldre ødelegge, selv om de skulle mene godt. Den gamle dugnadsånden er heller ikke som før. Nå vil vi ha noe igjen, men dette kan godt være gleden i øynene til barna våre. For å få barna til å fortsette i korps også etter at de har begynt på ungdomsskolen, tror Jacob Falck det er nødvendig å tenke litt i forhold til alder. Når det gjelder de minste er det viktig å ha foreldrene på lag og at barna trives. For å holde på musikantene når de blir litt eldre, er det viktig at ting skjer på deres premisser, at de føler stolthet over det de presterer og at de synes det er gøy.

Kortreist kulturliv

Når noen vil spesialisere seg, om det er innen kultur eller idrett, må de ofte reise litt bort fra nabolaget. Det er vel og bra, men samtidig er det viktig å holde på det Jacob Falck kaller for det kortreiste kulturlivet, og som ikke minst representeres av korpsene. Hver skole bør derfor ha sitt eget korps, noe som også gir en positiv bruk av skolen utenom skoletiden. – Da jeg var ung brukte vi skolen til alt mulig på kveldstid. Slik burde det fremdeles være. Det gir barna et positivt forhold til skolen og nabolaget. Jeg har for øvrig også selv gått natteravn, det ga noe av det samme jeg føler korpset har gitt, nemlig at du blir kjent med de andre foreldrene. Har du et tillitsforhold til naboene er det utrolig hva du kan spørre dem om, uten at det blir problematisk. Slik kan mange konflikter unngås, påpeker ildsjelen.

Hele Norway Cups bestemor

Hun har jobbet på Ekebergsletta med Norway Cup hvert eneste år siden starten i 1972. I Bækkelaget Sportsklubb har hun bidratt siden rett etter krigen. Antallet hederspriser hun har mottatt er stort. I juni fylte dronningen av alle ildsjeler, Rigmor Andresen, 94 år.

Av Anette Haugen

— Hvorfor og når jeg ble involvert i idretten? Det var i mai 1945. Jeg gikk en tur på Sportsplassen på Bækkelaget. Der så jeg noen gutter og jenter i fine drakter. De så virkelig flotte ut, så jeg tenkte at dette måtte jeg undersøke nærmere, forteller Rigmor Andresen over en kaffekopp hjemme i stua si på Lambertseter.

Rigmor Andresen (94)

Verv og engasjement innen idretten:

- Innmeldt i Bækkelaget Sportsklubb (BSK): 1.08.1945.
- Leder av Damegruppen i BSK: 1945.
- Sekretær i Hovedstyret BSK: 1952–1963.
- Hovedkomiteen i Oslo Cup (håndball) 1965, 68, 70, 73, 76, 79 (samtlige turneringer).
- BSKs første og eneste kvinnelige formann: 1969–1975.
- Var med å starte Norway Cup i 1972, har sittet i Hovedkomiteen/turneringsstyret siden starten til 1990. Deretter i arrangementskomiteen med hedersstittel: «Norway Cup bestemor».
- Formann i BSKs friidrettsgruppe: 1975.
- Medlem av styret i Norges Idrettsforbund: 1976–1981.
- Medlem av Norges Idrettsforbunds Barne- og Ungdomsutvalg: 1974–1985.
- Leder for en stor norsk ungdomstropp ved Olympiske leker i Montreal i 1976.
- Var med fra starten i Norske Idrettslederes Veteranforening i 1988. Sekretær i åtte år.
- I tillegg andre verv i BSK: Komite for hedersbevisninger, valgkomité, jubileumskomiteer, redaksjonskomité i BSK-Posten, redaksjon jubileumsbøker, både for klubb og Norway Cup, styret i BSK Bedres (klubb-veteraner), arrangementskomité for O-løp.

Verv utenfor idretten:

- Medlem av styret i Kolsrud Borettslag (OBOS).
- Medlem av styret i Universitetsforlagets Pensjonistforening.

Hedersbevisninger:

- St. Olavs Orden
- Bronse- og sølvmerket med hedersdiplom i BSK
- BSKs første kvinnelige æresmedlem
- FIFAs antirasistiske pris
- Norske Idrettsledere Veteraners ærespris i 1999
- St. Halvards medalje fra Oslo kommune 2002
- Idrettsgallaens ildsjelpri 2008

Gode venner: Patrick Vieira la sin elsk på Rigmor Andresen da han besøkte Norway Cup i 2006. (Foto: privat)

Norway Cups pressesjef, Lucy Thoresen, og et par av hennes kolleger er også til stede. Lucy Thoresen har kjent og jobbet med Rigmor Andresen i 39 år. I dag er de på besøk for å skrive ned og dokumentere litt av alt det den 94 år gamle ildsjelen har opplevd gjennom et langt liv i tro tjeneste for Norway Cup og andre.

Først håndball

Det startet altså en vårdag i 1945. Rigmor undersøkte hva de flotte ungdommene skulle. De drev med håndball. Inspirert begynte hun selv å spille. Deretter tok det ikke lang tid før hun kom inn i diverse styrever både her og der – og i 1969 ble hun den første og så langt den eneste kvinnelige lederen i Bækkelaget Sportsklubb (BSK).

Gjennom sine verv var hun med på å arrangere Oslo Cup i håndball så lenge den varte, fra 1965 til 1979. Bækkelaget var kjent som en flink arrangørklubb, så hun var også involvert i Guttenes Holmenkollrenn i Bekkelagsbakkene på 1950/60-tallet. Da Norway Cup så dagens lys i 1972, var hun leder i BSK og hadde dermed ansvaret for den første turneringen.

– Jeg husker at de ikke ville ha med jenter. Da reiste jeg meg opp for å gå. De andre lurte på hvor jeg skulle og jeg svarte «hjem». Hvis de ikke ville ha med jenter, så jeg ingen grunn til å være der lenger, sier Rigmor Andresen bestemt.

Hun fikk det som hun ville. Hun får gjerne det, fremdeles. Lucy Thoresen forklarer at alle lytter når Rigmor snakker og foreslår noe. Det ble til slutt med åtte jentelag i den første turneringen. På guttesiden var det med 420 lag, inkludert noen svensker og dansker. Det syntes de var et bra antall, for cupen ble kun annonsert gjennom en førsteside i Dagbladet.

Jentefotballens mor

Norway Cups 44 år lange historie skal vi ikke ta her, men at turneringen er årsak til et det har skjedd mye positivt for barn gjennom årene, er sikkert. Ikke minst har den hatt stor betydning for en rekke fattige barn og unge. Lucy Thoresen forteller en historie som illustrerer mye: – Vi fikk en telefon etter et opprør i Kenya, der mange folk hadde mistet husene sine. Vår kontakt for fotballaget Mathare United fortalte at han hadde fem menn på kontoret som sto og gråt. De gråt ikke fordi husene deres var brent ned, men fordi gullmedaljene deres fra Norway Cup var smeltet. Vi fikk naturligvis laget nye som Mathare fikk med hjem året etter.

Muttern: Lucy Thoresen (bak) kaller Rigmor Andresen for «Muttern». Her med trofeet hun fikk da hun ble kåret til Årets Ildsjel på Idrettsgallaen i 2008.

(Foto: Anette Haugen)

Å ta hverandre i hånden som en fair play-handling var dessuten innført blant barna i Norway Cup nesten fra starten, lenge før Norges Fotballforbund (NFF) og verden for øvrig fulgte etter. Mye av dette har Rigmor Andresen bidratt med å få til. Hun berømmes også for sitt engasjement for jentefotballen. Tidligere generalsekretær i NFF, Karen Espelund, har kalt henne for jentefotballens mor og Norway Cup for jentefotballens vugge.

Store møter

Gjennom Norway Cup og alt hun har bidratt med til idretten, har Rigmor

Andresen også møtt mange store stjerner. Felles for dem alle er at de blir veldig glad i henne. Det gjaldt ikke minst fotballstjernen Patrick Vieira, som besøkte turneringen i 2006. Han spurte bare etter henne. Andre personligheter hun har stått ved siden av er Sir Bobby Charlton og Sir Stanley Rous.

– Jeg husker Sir Stanley Rous sto og så utover Ekebergsletta under en seremoni. Da sa han: «Jeg trodde jeg hadde sett alt, men maken til dette har jeg aldri sett», minnes 94-åringen.

I tillegg til å møte mange stjerner, har ildsjelen også selv stilt opp på mye. Til tross for at hun både har fly- og hundeskrekk, snirklet hun seg gjennom en hundepatrulje for å dra opp i et politihelikopter. Hun har også flydd med luftballong i et Norway Cup-ærend og opplevd en tornado feie over Ekebergsletta. Flere ganger har hun og andre måttet løse ting på strak arm.

– Når jeg får spørsmål om å være med på ting, pleier jeg å spørre Lucy: «Tør jeg dette?» Hun svarer stort sett alltid «ja», så da gjør jeg det, forklarer Norway Cups bestemor.

Glad i barna

På spørsmål om hvorfor Rigmor Andresen, som ikke selv har barn, har brukt så mye tid på Norway Cup, svarer hun enkelt at hun elsker det jo og er glad i alle ungene. Hun er glad i alle barna som kommer kort- eller langveis fra – kanskje fra fattige kår – for å spille fotball. Hun er også glad i de lokale barna som stiller på dugnad i sykkel- og rydddepatruljen fra de er seks år. De som er yngre enn det, får være i en egen barnepark mens foreldrene jobber dugnad.

– De små barna gjør en kjempeviktig jobb. De er så flinke til å rydde og også til å si fra til voksne som kaster fra seg søppel, påpeker hun.

I år har for øvrig de yngste barna, fra seks til ti år, fått sin egen arena med tre'er fotball og det er også egen pølse- og bollefest for dem i Rådhuset, i regi av selveste ordføreren.

For å understreke hvor glad Norway Cups bestemor er i barna, forteller Lucy Thoresen at Rigmor pleier å besøke alle barna som havner på sykehuset med skader under turneringen. Da går hun rundt til sponsorene og sørger for å få med gaver til dem. Et år sørget de også for at en kreftsyk femåring fikk et langt og rørende besøk med artisten Vinnie. Dette understreker hvor mye den 94-årige ildsjelen og hennes likesinnede betyr for veldig mange barn og unge.

Natteravnene på Norway Cup

Som alltid var Natteravnene også i år på plass på Ekebergsletta da Norway Cup, verdens største fotballturnering for barn og unge, ble arrangert.

Mange frivillige natteravnere stilte opp og var med og sørget for at alt gikk trygt og rolig for seg under årets Norway Cup.

«Er ikke dere natteravnere da, nå er det jo midt på dagen?» Dette var kommentaren fra en ung fotballspiller på 14 år. Under Norway Cup vandrer imidlertid Natteravnene både dag og kveld, noe som gjør det mulig for enda flere å stille opp.

Gir bort opplevelser i sidevogna

Hvert år i pinsen arrangerer Norsk Sidevogn Klubb noe de kaller for Jumbo Run. Da tar de med seg syke barn, funksjonshemmede, eldre eller andre som trenger en liten oppmuntring ut på tur i sidevogna på motorsykkelen. Opplevelsen de gir bort er ganske unik.

Av Anette Haugen

Norsk Sidevogn Klubb er en litt særegen MC-klubb med cirka 230 medlemmer på landsbasis. Det er kort og godt en klubb for alle som har eller er interessert i motorsykel med sidevogn. De fleste som bruker sidevogn gjør det for å kunne ta familien med på tur, så det er ofte barn med på arrangementene deres. En gang i året arrangerer klubben et helt spesielt treff, kalt Jumbo Run. Da er det ikke familien de tar med ut, i stedet tilbyr de sidevogna til funksjonshemmede, flyktninger, syke barn, eldre eller andre som kan trenge en liten oppmuntring i hverdagen. Å bli med på motorsykkeltur på landeveien er en helt ny opplevelse for de aller fleste som får være med.

Rundt i landet

— I år ble Jumbo Run arrangert i Stjørdal, med Stjørdal MC-klubb som lokal arrangør. De hadde vært ganske kreative og blant annet invitert med ungdommer fra et flyktningmottak og eldre fra et seniorhjem. Det resulterte i at vi hadde rekordoppmøte med nesten 100 passasjerer som skulle ut på tur, forteller Henrik Svendsen, Jumbogeneral i Norsk Sidevogn Klubb.

Parade: Under årets Jumbo Run i Stjørdal ville nesten 100 unge og eldre være passasjer i sidevogna. (Foto: Henrik Svendsen)

I og med at de kun var 23 som stilte med motorsykel med sidevogn, ble det fire turer å kjøre på de fleste, men det gjorde de med glede. At det er så stor respons synes de er utrolig gøy og det var nok også litt av et skue da de kom kjørende. I tillegg til 23 MCer på rad og rekke med passasjerer, bidro også den lokale MC-klubben ved å kjøre foran og «rydde vei».

Takknemlig

— Det er utrolig mange fornøyde fjes å se blant de som får være med på Jumbo Run. De færreste har opplevd noe tilsvarende tidligere. Det er en utrolig flott og enkel måte å spre litt glede på. Samtidig er det hyggelig for oss som kjører. Vi er en liten klubb, der alle kjenner alle — og vi har ikke så mange årlige arrangementer der vi trefes, påpeker Jumbogeneralen. Han kan videre fortelle at mange av de som deltar tar det som en familietur der de

bor i telt eller hytter. Noen har også med seg barnebarn, for om han selv med sine 29 år trekker ned aldersgjennomsnittet, er flertallet av medlemmene 50 pluss. I tillegg til at medlemmene stiller opp frivillig, sponser Norsk Sidevogn Klubb det lokale arrangementet med litt penger, ellers er det opp til den lokale arrangør å skaffe sponsorer eller å søke om tilskudd fra ulike organisasjoner og stiftelser.

Jumbo Run

- Første Jumbo Run ble arrangert i England i 1961 av engelskmannen David Cooper.
- Tanken var at handikappede barn skulle få oppleve naturen på en trygg måte i en sidevogn.
- I 1963 fikk trefet sitt navn, etter et besøk i en dyrehage med en elefantunge som het Jumbo.
- I 1977 ble første Jumbo Run arrangert i Norge, siden har det vært arrangert årlig også her.
- Lokale MC-klubber søker om å være arrangør, slik at Jumbo Run forflytter seg landet rundt.
- Medlemmer i Norsk Sidevogn Klubb stiller frivillig og tar med seg passasjerer.

Gir ildsjeler hjelp på veien

Vann- og skiaktiviteter for funksjonshemmede, gratis utendørs badeland, sykkelstier til allmenn bruk i marka og transport til flyktninger. Gjensidigestiftelsen får hvert år inn søknader om støtte til en rekke gode, kreative, lokale ildsjelprosjekter.

Av Anette Haugen

Det finnes mange små og store ildsjeler rundt om i landet, som alle bruker av sin tid til å hjelpe enkeltpersoner, grupper eller til å sette i gang prosjekter til glede for hele nærmiljøet. Du kan gjøre mye nytte med et varmt hjerte, litt tid og omsorg for andre, men noen ganger trengs det også litt kapital. Blant de som kan hjelpe med dette er Gjensidigestiftelsen. – Søknadsfristen for midler til bruk i 2017 går ut 15. september. Samme dato gjelder hvert år. For å kunne søke stiftelsen om penger må du være registrert i frivillighetsregisteret og prosjektet må være til glede og nytte for mange i lokalmiljøet, forklarer Chris Bjelke, områdeleder i Gjensidigestiftelsen.

Stor kreativitet

Chris Bjelke er selv imponert over kreativiteten hos søkerne. Gjensidigestiftelsen har delt ut midler til ildsjelprosjekter siden 2007 og hvert år kommer det inn mange gode søknader. Et av prosjektene de har støttet flere ganger er Jumbo Run, der MC-entusiaster med sidevogn tar med funksjonshemmede og andre som trenger en oppmuntring ut på tur. (Se sak side 15). Områdelederen kan videre ramse opp en

rekke vellykkede prosjekter som har fått innvilget støtte gjennom årene, med litt ulike pengebeløp:

– Leder av frivilligsentralen i Tvedestrand, Lars Mollekleiv, søkte for noen år siden om midler til å lage en gratis, utendørs badepark midt i sentrum. Det er utrolig hva de har fått til. Parken er til stor glede for hele lokalbefolkningen og også tilreisende, fastslår han.

Jan Fasting er en annen kreativ ildsjel som holder til på Sørlandet. Han har ved hjelp av litt pengestøtte bidratt til å lage populære sykkelstier i marka både i Arendal og flere andre steder.

Transport til flyktninger

Nok en ildsjel fra Sørlandet, også han fra Arendalsdistriktet, er Rolf Josephsen. Han ble kåret til Årets ildsjel i Arendal i fjor, ikke minst for sin innsats innen idretten og da spesielt håndball og boksing. Nå står han i bresjen for to ganske nye prosjekter, som har blitt til gjennom et samarbeid mellom Kirkens Bymisjon, Hisøy Idrettslag, Arendal Bokseklubb, Aust-Agder Idrettskrets og «Arendal i våre hjerter».

– Vi kaller det for SMS. Det står for styrke, mestring og samhold. Vi har to ulike prosjekter på gang. Det ene handler om å få flyktninger ut i aktivitet. Vi opplever at det ikke er mangel på aktiviteter de kan delta på, problemet er transporten. Vi har derfor laget en app, der aktivitetene registreres og de melder seg på. Samtidig går det da en melding videre om behovet for transport. Den tar medlemmer av Rotary og Lions seg av, forklarer Josephsen. I det andre prosjektet har de involvert vanskeligstilt ungdom til å hjelpe med å sette i stand et gammel Natoanlegg på Hisøy, Sandvigen Fort, til bruk for skoleklasser, idrettslag, bedrifter og andre som vil leie. Noe av det de har fått økonomisk støtte til, er å anlegge en frisbeebane.

– Begge prosjektene involverer to veldig sårbare grupper og er derfor ufattelig viktige, påpeker den allsidige ildsjelen, som forklarer at hans egne barn begynner å bli voksne og vel i havn, derfor har han tid å bruke på andre.

Snudd integrering

Det er imidlertid ikke bare ildsjeler på Sørlandet som er kreative. Sigbjørn Sørлие fra Østre Toten har MS og har sittet i rullestol i 30 år. En periode hadde han flere lokale og nasjonale verv innenfor MS-foreningen og Funksjonshemmedes fellesorganisasjon.

– På et tidspunkt følte jeg at jeg bare var omgitt av syke personer. Det var på tide å

Gjensidigestiftelsen

- Jobber for å skape et tryggere, sunnere og mer aktivt samfunn gjennom å støtte ildsjeler og frivillige organisasjoner.
- Stiftelsen deler hvert år ut rundt 200 millioner kroner til allmennyttige prosjekter innen trygghet og helse.
- Siden 2007 har stiftelsen delt ut over 1,4 milliarder til rundt 5200 prosjekter.
- Les mer om stiftelsen og prosjekter de har støttet på www.gjensidigestiftelsen.no

Gir tid: Rolf Josephsen er en ildsjel som har stått i bresjen for mange tiltak, blant annet transport for flyktninger og oppussing, der de involverer vanskeligstilt ungdom. (Foto: privat)

gjøre noe annet. Det var da jeg tok initiativet til Friskus IL, som ble startet opp i 2003. Vi driver med omvendt integrering. Vi reiser rundt og drar i gang det vi kaller «vannsprut» eller «snøsprut». Det er aktiviteter i vann og snø som funksjons-

Vannsprut: Mange barn har funnet mye glede gjennom vannaktivitetene i regi av Friskus IL. (Foto: privat).

Snøsprut: Sigbjørn Sørliet sitter selv i rullestol og er kreativ når det gjelder å finne både vinter- og sommeraktiviteter der funksjonshemmede kan delta. (Foto: privat)

hemmede kan delta på, men der funksjonsfriske får være med om det er plass og anledning, forklarer han. Friskus IL har sin base på Kapp på Østre Toten i Oppland, der de har utstyret sitt og der de i sommer også åpnet et bryggeanlegg med personlift som kan heise funksjonshemmede ut i deres egne båter. De reiser imidlertid også mye rundt på oppdrag, både i og utenfor fylket. Blant annet har de arrangert aktiviteter for funksjonshemmede i Arendal og Strømstad.

Videreføre tanken

Litt av tanken med å reise rundt er å videreføre ideen om omvendt integrering, slik at andre kan følge etter med tilsvarende prosjekter. Det trengs noen ildsjeler til å styre det, men penger til utstyr har Sigbjørn Sørliet og Friskus IL blant annet

fått gjennom Gjensidigestiftelsen.

— Vi er i dag litt over 300 medlemmer i Friskus. Jeg fikk et spørsmål fra en som ville melde seg inn om man måtte være syk. Da svarte jeg at «du har vel hostet en gang i ditt liv». Her er alle velkomne. Mange synes det vi driver med er så moro at de vil være med. Poenget er bare at vi tilrettelegger for funksjonshemmede. For eksempel er toaletter ofte et problem, derfor har vi med en tilhenger med bærbart toalett og dusj, forklarer ildsjelen fra Toten.

Aldersspennet både på de som bidrar med å «frakte» aktivitetene rundt og de som deltar er også stort, fra ungdom til pensjonister. Sigbjørn Sørliet berømmer ungdommen. Ofte er det de som er de aller ivrigste og så drar de foreldrene med. Det tegner bra for framtiden.

Nordmann bak sv

«Ætkin, ætkin», «Davai, davai», «Heia, heia». På en blanding av svansk, russisk og norsk heies de unge guttene og jentene fram på fem- og tremila på ski under det åpne, svanske mesterskapet. Med sløyfer på 2,5 kilometer blir det noen runder, men fullføre skal de!

Tekst og foto: Anette Haugen

I 2009 dro Richard Bærug på fottur til Kaukasus, nærmere bestemt til Svaneti, et fjellområde helt nord i Georgia, på grensen til Russland. Han hadde hørt om dette eventyrlandet, Europas tak, med topper på over 5000 meter. Han var blitt fascinert, ville nå utforske det på egenhånd og hadde satt av tre dager. Men han trengte en fjellguide til å vise seg rundt.

Da han ankom det lokale turistkontoret slet de litt, men etter hvert fikk de tak i en guide til ham. At dette ville resultere i at han skulle bli medeier i et hotell, samle inn skiutstyr til den lokale ungdommen, bli ansvarlig for at en gammel langrennstradisjon ble tatt opp igjen og etter hvert bli arrangør for det svanske mesterskapet på ski, visste han lite om da.

Ble hotelleier

Richard Bærug, som opprinnelig er fra Larvik, studerte i sin ungdom russisk, senere latvisk og på slutten av 1980-tallet flyttet han til Riga. Der driver han sitt eget firma og er sterkt involvert i å få nordmenn og andre turister til å se alt Riga og Latvia har å by på. Han bor fortsatt i Riga store deler av året, men har nå sitt hjem nummer to i Svaneti.

Fjellguiden som tok ham med rundt i 2009, nevnte nemlig at han og familien eide et hus de gjerne ville gjøre om til et hotell. Da Richard Bærug fikk se huset og den fantastiske beliggenheten ved foten av det 4710 meter høye Ushba-fjellet, spurte han hva de trengte av kapital. Da svaret lød: «svært mye, 3 000 lari», tilsvarende 13 000 kroner, behøvde han ikke tenke lenge. Få dager etter var han medeier i «Grand Ushba Hotel», som åpnet ett år senere. Betegnelsen «Grand Hotel» står for utsikt, beliggenhet og unikhet. Standarden er mer som en norsk fjellstue, men service og forpleining kan man ikke klage på. På menyen står økologisk husmannskost og god, lokal vin. Blant turistene som finner veien hit er tyskere, østerrikere, japanere, amerikanere, nordmenn og andre nasjoner som er glad i ski- og fotturer på topplan.

Samler inn ski

I tillegg til å ha bidratt med å skaffe velkomne, lokale arbeidsplasser på et avsidesliggende sted, der det foruten jordbruk og fjellguiding ikke er all verdens jobb å finne, har den norske ildsjelen også bidratt til

at ungdommen i området har fått en ny, stor interesse: langrenn.

Langrenn er ikke en helt ukjent idrett i Svaneti og Georgia. Under Sovjettiden kom det flere gode langrennsløpere herfra, men i senere år har idretten ligget nede. Det er nok flere årsaker til det, men en av dem er sannsynligvis at Svaneti er et relativt fattig område, så selv om skimulighetene er fantastiske, har ikke lokalbefolkningen råd til å kjøpe dyrt skiutstyr. Sammen med venner i Norge har Richard Bærug derfor samlet inn brukt skiutstyr og fraktet det til Svaneti. Noe har han gitt bort til de som vil satse, resten av utstyret oppbevarer han på hotellet, til gratis utlån for de som vil prøve seg – ikke minst når det arrangeres mesterskap.

Svanske mestre

– Vi har sannsynligvis Svanetis eneste langrennstadion rett nedenfor hotellet. Her arrangerer vi nå svansk mesterskap på ski hvert år. Det virker som lokalbefolkningen setter stor pris på det. Mange kommer langveis fra for å delta og mange er blitt ganske gode etter hvert, forteller ildsjelen fra Larvik. Årets svanske mesterskap gikk over to helger. Da del to ble arrangert var en norsk delegasjon gjester ved hotellet. Det var femmil for herrer, tremil for damer og stafett for begge kjønn som sto på programmet denne helgen. På grunn av et voldsomt snøvær lørdag, måtte både femmila, tremila og begge stafettene arrangeres søndagen.

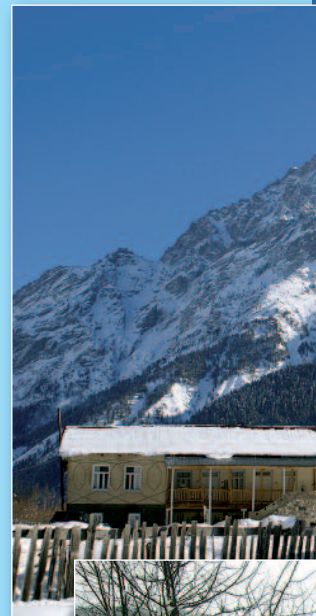
Tre- og femmila gikk av stabelen samtidig, deretter var det tid for stafett. Den norske delegasjonen ble invitert til å delta og greide å stille et helt herrestafettlag på fire og et halvt damestafettlag. Planen var dermed at et blandet svansk/norsk kvinnelag skulle stille til start, men ettersom de svanske jentene allerede hadde gått tre mil på ski, trakk de seg fra stafetten.

Dermed sto det igjen et halvt norsk kvinnestafettlag, som – riktignok uten konkurranse – ble kåret til svanske mestere, mens det norske herrelaget måtte ta til takke med bronseplassen, slått ganske kraftig av to unge, lovende, svanske lag.

Et sted å møtes

Om mesterskapet kanskje mest arrangeres for moro, og foreløpig ikke trekker all verdens med deltagere og tilskuere, er det likevel et viktig bidrag for de unge i lokalmiljøet. For de som deltar er det dessuten helt tydelig en svært seriøs og betydningsfull konkurranse.

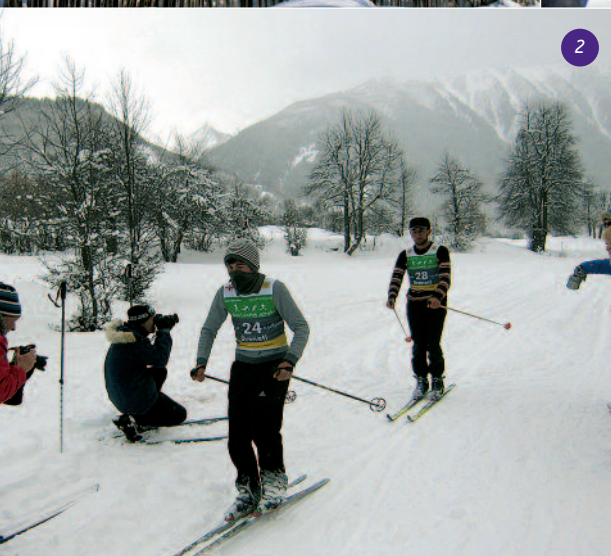
I tillegg til å ha fått en ny, sportslig utfordring og noe å strekke seg mot, har de unge samtidig fått et hyggelig samlingssted på Grand Hotel Ushba, takket være en entusiastisk ildsjel fra Larvik, som selv har funnet sitt nye fjellparadis i Kaukasus.

svansk mesterskap

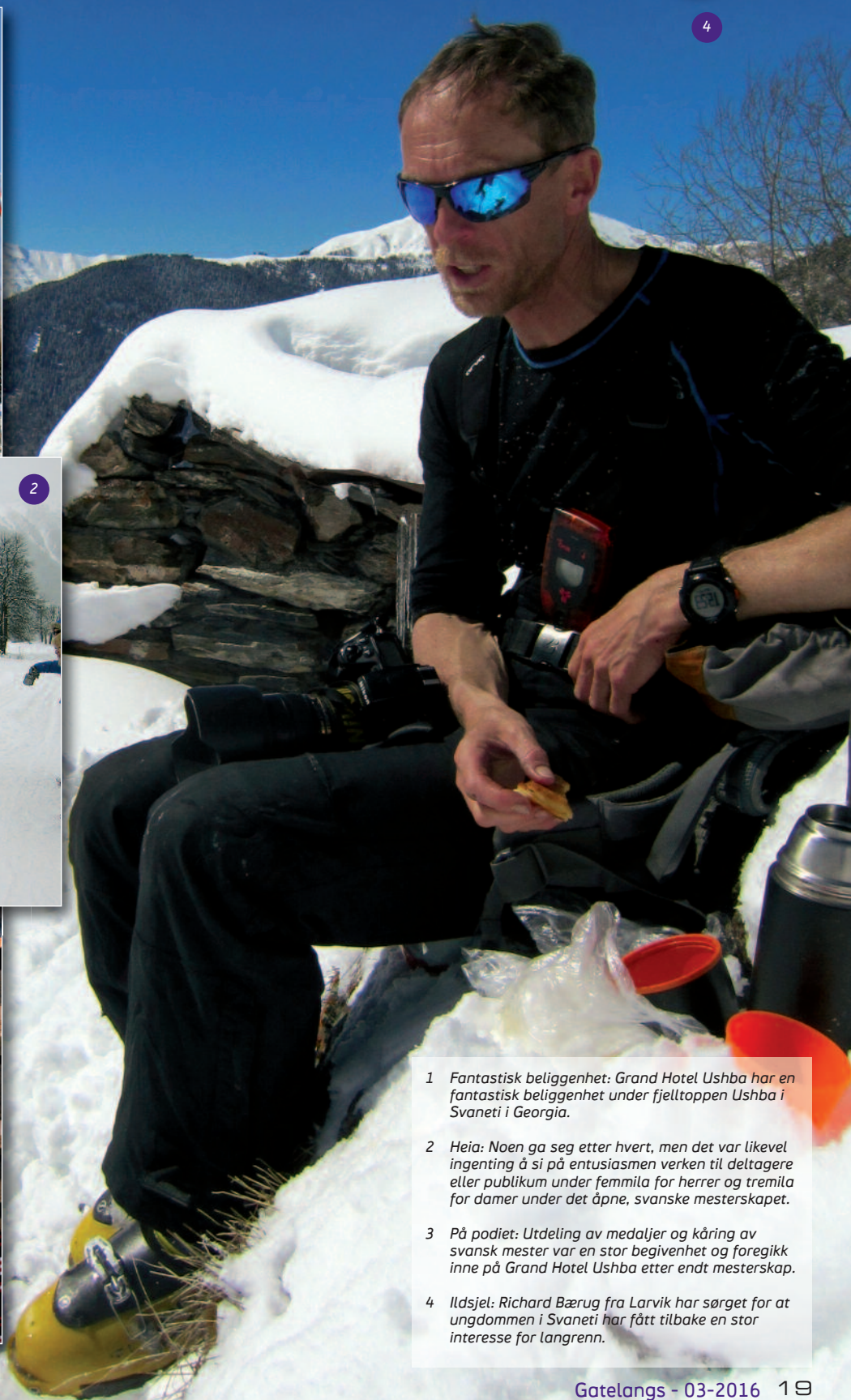
1

2

3

4

- 1 Fantastisk beliggenhet: Grand Hotel Ushba har en fantastisk beliggenhet under fjelltoppen Ushba i Svaneti i Georgia.
- 2 Heia: Noen ga seg etter hvert, men det var likevel ingenting å si på entusiasmen verken til deltagere eller publikum under femmila for herrer og tremila for damer under det åpne, svanske mesterskapet.
- 3 På podiet: Utdeling av medaljer og kåring av svansk mester var en stor begivenhet og foregikk inne på Grand Hotel Ushba etter endt mesterskap.
- 4 Ildsjel: Richard Bærug fra Larvik har sørget for at ungdommen i Svaneti har fått tilbake en stor interesse for langrenn.

Oslogjengen: I Oslo trenger de flere MC-ravner. Leder av MC-ravnene i Oslo, Rune Olsen, i samtale med medlemmer fra MC-klubben Senior MC Norge, avdeling Øst. Medlemmer herfra har vært med flere ganger før, nå håper Rune å få med flere.

Rekruttering: MC-ravner fra Oslo, Oppegård og Vestby hadde felles rekrutteringsstand sammen med Natteravnene sentralt.

HØY MC-FAKTOR

MC-ravning blir stadig mer populært. Blant de som var først ute, for snart 15 år siden, var Vestby og Oppegård. De siste årene har Oslo kommet etter, men de trenger flere. Før sommeren stilte ildsjeler fra alle de tre gruppene på felles rekrutteringsstand på Tyrigrava.

Tekst og foto: Anette Haugen

Så tidlig som i 2002 ikledde de første MC-ravnene i Vestby seg gule vester og begynte å kjøre rundt på strendene og andre typiske oppholdssteder for ungdom i Follo, sær for Oslo. De aller fleste av MC-ravnene i Vestby var den gang som nå tilknyttet Vestby MC-klubb. Hver fredag fra slutten av april og så lenge

været tillater, møtes fremdeles en gjeng med MC-ildsjeler i 20-tida for å sikre at ungdommen og andre i nærmiljøet har det bra. Ikke så lenge etter at MC-ravnene i Vestby startet opp, fulgte motorsykelentusiaster i nabokommunen Oppegård etter. De kjører ikke fast hver fredag, men er ute når det skjer noe i kommunen. De er alltid ute natt til 1. mai, natt til 17. mai, under «Sumprocken» og ved andre spesielle arrangementer. De skulle gjerne vært ute oftere, men siden gruppen drives av en liten gjeng med ildsjeler, som synes dette arbeidet er viktig, må de prioritere når de skal kjøre.

Rekruttering

Også Oslo sentrum fikk sine første MC-ravner for et par år tilbake.

Samfunnsnyttig: Elsker du å kjøre motorsykel? Hvorfor ikke bli med på MC-ravning og gjøre noe samfunnsnyttig samtidig, oppfordrer de som allerede har holdt på en stund.

R PÅ TYRIGRAVA

Ansvarlig for gruppen, Rune Olsen, forklarer at de gjerne skulle kjørt hver fredag på før- og ettersommeren, men også de sliter med rekrutteringen. Derfor blir det litt sporadisk når de er ute på veien for å passe på. De håper å få med flere MC-entusiaster på laget – og et av tiltakene var altså en stor felles rekrutteringsstand på det populære MC-treffstedet Tyngstevn.

Hver onsdag i sommerhalvåret er det nemlig fullpakket med motorsykler på Tyngstevn, et populært møtested ved Gjørsjøen i Oppegård, rett sør for Oslo. Forviller du deg inn på parkeringsplassen med bil en onsdag ettermiddag/kveld, bør du helst ikke ha dårlig tid når du skal dra igjen. Her står alle type sykler, fra de minste til de største, tett i tett.

Samfunnsnyttig

Et mer ideelt sted å rekruttere MC-ravner finnes neppe, så sammen med Natteravnene sentralt stilte både ledere og en rekke andre ildsjeler fra de tre nevnte MC-ravnegruppene seg opp med stand i mai for å videreformidle hva MC-ravnene driver med.

Et godt tiltak syntes mange, en måte å gjøre noe samfunnsnyttig på, samtidig som man driver med noe av det man elsker høyest, nemlig å kjøre motorsykel. Forhåpentligvis kommer det nå flere MC-ildsjeler med framover, men uansett ble det en hyggelig ettermiddag med høy MC-faktor på Tyngstevn.

Natteravnenes styre 2016/2017

Under Natteravnenes årsmøte før sommeren ble følgende styre valgt for 2016/2017:

Sander Brink
(jurist, f. 1987),
styreleder

Sander Brink er nederlandske, men født og oppvokst i Drammen. Gikk på internasjonal skole i Frankrike i seks

år og tok et år juss i Belgia. Utdannet jurist ved Universitetet i Oslo 2013. Ulønnet arbeid som jurist hos Gatejuristen. Førstekonsulent hos Namsfogden i Oslo. Begynte som natteravn august-09 og har siden vært aktiv i Oslo sentrum. I styret siden 2011.

Siri Skrøder
(leder, f. 1960),
nestleder

Siri Skrøder er født i Fredrikstad, men har bodd i Oslo i 28 år. Er utdannet førskolelærer og bedriftsøkonom. Har jobbet

med barn i 30 år og er nå leder for Personal og barnehageledelse i Stiftelsen Kanvas. Kanvas er en stiftelse som på ideelt grunnlag utvikler og driver barnehager, og som er pådriver for å bedre barns oppvekstvilkår i Norge. Begynte som natteravn i 2008 og har blant annet vært med på å etablere natteravngruppe på Karlsrud (Nordstrand).

Eva Raknerud Braathen
(pensjonist, f. 1946),
styremedlem

Eva Raknerud Braathen er født i 1946 i Oslo, der hun har bodd hele livet. Er utdannet innen

regnskap/økonomi, noe som også ble området hun jobbet med, sist som AP

Manager hos GE Healthcare AS. Gikk av med pensjon sommeren 2013 og meldte seg som frivillig hos Natteravnene samme høst. Er glad i byen sin og vil gjerne at den skal være et godt og trygt sted for alle, enten man bare er innom eller bor her. Hun bidrar også noe som frivillig på språkkafé, og tror språk er viktig for en god integrering. Nytt styremedlem i 2016.

Marianne Sætrang Lunde

(høgskolelektor, f. 1968),
styremedlem
Marianne Sætrang Lunde er født i 1968, bor i Oslo. Utdannet barnevernspedagog

og har mastergrad i sosialt arbeid. Jobber på Diakonhjemmet Høgskole ved Institutt for sosialt arbeid og familierapi. 20 års erfaring fra sosialt arbeid, både med direkte klientarbeid og som leder innenfor barnevern, psykiatri og forebyggende familie/ungdomsarbeid. Har jobbet som frivillighetskoordinator i Natteravnene. Styremedlem ved Brusetkollen barnevernsenter siden 2010.

Kim Marius Ilmo Boli

samfunnsøkonom, f. 1989)
styremedlem
Kim Marius Ilmo Bolin er vokst opp på Mortensrud i Oslo og er utdannet sam-

funnsøkonom fra NTNU i Trondheim. Studieutveksling til New York City i 2008. Startet eget firma i 2010. Begynte som natteravn i bydel Søndre Nordstrand og ble senere en aktiv vandrer i Oslo sentrum fra november 2013. Valgt inn i styret mai 2015.

Olav Erik Storm
(fotograf, selvst. næringsdrivende f. 1954),
varamedlem

Olav Erik Storm er fra Oslo og er engasjert i frivillig arbeid i bydel St. Hanshaugen og på

Marienlyst skole. Han har vært FAU-leder i ti år, driftsstyreleder i seks år og medlem av KFU (Kommunalt Foreldreutvalg) i tre år. Han er også ansvarlig for organisering og koordinering av natteravning for åtte skoler i Oslo vest – og har mottatt Marienlyst Vels Ærespris og Miljø- og Kulturprisen for Bydel St. Hanshaugen.

Gaute Bergmo
(økonomimedarbeider, f. 1967),
varamedlem.
Gaute Bergmo har bodd i Florø, Mandal og Alta før han flyttet til Oslo i 1986.

Frivillighet som krets-

dommer svømming, korpsleder og oppmannsvern i bedriftsidrettslag. Var først natteravn lokalt på Lambertseter, i Sentrum siden 2012. Startet som postsjåfør, videre til drift data, lisensforvaltning og økonomioppfølging/regnskap. Trives i møte med andre mennesker.

Trenger du noen å snakke med?

Alle har behov for svar på sine spørsmål, men det er ikke alltid lett å spørre noen du kjenner. Det finnes flere telefon-tjenester og nettsider hvor du kan finne god informasjon og hvor du har mulighet til å stille anonyme spørsmål. Disse sidene kan også være til hjelp for foreldre og andre voksne som lurer på hva de unge er opptatt av.

Barneombudet 22 99 39 50

Svarer på alle type spørsmål fra barn og unge under 18 år. Tlf: Man–fre kl. 09–15. Nettjenesten: Klar melding eller Facebook.

www.barneombudet.no

Barnevakten.no

Hjelper foreldre til å delta aktivt i barnas mediehverdag gjennom å formidle nyansert informasjon, gode råd og nyttige verktøy.

www.barnevakten.no

Rådgivning om spiseforstyrrelser 948 17 818

Gir råd og veiledning til alle som har eller har hatt en spiseforstyrrelse og til pårørende. Ta kontakt på telefon: 948 17 818 eller mail: nfo@nettros.no

www.nettros.no

Alarmtelefon for barn og unge 116 111

Gratis nødtelefon for barn og unge. Holder åpent når barneverntjenesten er stengt.

Man–fre kl. 15–08. Helgene:

Døgnåpent.

www.116111.no

Amathea 815 32 005

Tilbyr gratis samtaler og rådgivning om alt som har med graviditet å gjøre.

Åpent: Man–fre kl. 08–20.

www.amathea.no

Røde Kors-telefonen for barn og unge 800 333 21

For alle under 18 år som trenger en voksen å snakke med.

Tlf: Man–fre kl. 14–20.

Chat: Tir–tors kl. 17–20.

www.korspahalsen.no

Dopingtelefonen 800 50 200

Gratis og anonym informasjonstjeneste for alle med spørsmål om doping.

Åpent: Man–fre kl. 09–15.

www.dopingtelefonen.no

Kirkes SOS 815 33 300

Gratis krisetelefon for alle som trenger noen å snakke med, uansett hva det er.

Tlf: Døgnåpent. Chat: man–tors kl.

18.30–22.30. www.kirkens-sos.no

Medietilsynet

Gir informasjon og tips om alt rundt barn og medier, dataspill, trygg nettbruk, digital mobbing, personvern mm.

www.medietilsynet.no

Ung.no

Informasjons- og diskusjonskanal drevet av Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet.

Gir svar på alt du lurer på, har egen spørreside.

www.ung.no

Klara Klok

Informasjonstjeneste om helse, forhold og familie, rusmidler og seksualitet, med primær målgruppe unge i alder 10–30 år. Har egen spørreside.

www.klara-klok.no

Ungdomstelefonen 810 00 277

Unge svarer unge på spørsmål om seksualitet, legning og identitet.

Åpent: Søn–fre kl. 18–22.

www.ungdomstelefonen.no

RUSTelefonen 08588

Svarer og gir råd på alt rundt rusproblematikk. Du kan være helt anonym. Tlf: Man–søn kl. 11–19. Chat: Man–fre kl. 14–17.

www.rustelefonen.no

Telefon for incest- og seksuelt misbrukte 800 57 000

Gratis hjelpetelefon for incest- og seksuelt misbrukte i alle aldre og av begge kjønn.

Døgnåpent.

www.incest80057000.no

Bekymringstelefonen voksne for barn 810 03 940

For voksne som har bekymringer eller spørsmål rundt barn og unge.

Tlf: Man–fre kl. 09.30–14.30.

Nettjeneste: Døgnet rundt.

www.bekymring.no

God konto

Natt til 17. mai stilte MC-ravnene i Oppegård med hele 15 ravner, inkludert noen som satt bakpå, for å passe på ungdom som var ute. Under Sumprocken var de litt færre, men likevel godt synlige på torget og veiene i kommunen. At de settes pris på er det liten tvil om.

Tekst og foto: Anette Haugen

Velkomne: Fritidsklubblleder Nils-Yngve Nilsen (t.v.) samarbeider mye med MC-ravnene og synes det er flott at de er til stede på Sumprocken. Her med Knut Jarodd, Hossain Azarian og Ronny Skjellum.

Uteaktiviteter med ungdommen

Klokka er 18.00, det er fredag 27. mai og klart for «Sumprock 2016» i Oppegård, nærmere bestemt ved Kolben kulturhus på Kolbotn. I tillegg til utescenen, der lokale band og andre står i kø for å underholde, er det rigget til med klatrevegg og andre uteaktiviteter for barn og unge. Sammen med ungdommen er naturligvis MC-ravnene i Oppegård på plass.

— Sumprocken arrangeres av fritidsklubbene i Oppegård. Det er 18. gang vi gjør dette som en felles sommeravslutning. Første gangen, på slutten av 90-tallet, var det bare sump og myr her, derav navnet. Det var umulig å gå tørrskodd her før de bygde kulturhuset og torget, forklarer Nils-Yngve Nilsen, en av fritidsklubbl lederne som har vært med siden starten.

God kontakt

En av Nils-Yngves nære venner fra barndommen, som han blant annet gikk i speidern med, er Ronny Skjellum, leder for MC-ravnene i Oppegård. De to har god kontakt og det er derfor helt naturlig for Ronny å stille opp under Sumprocken. Det gjør han hvert år. I år har han fått med seg ytterligere fire MC-ravner, inkludert broren, til å holde et øye med alt som skjer. — Akkurat under Sumprocken kjører vi ikke like mye som vi gjør de andre kveldene vi er ute. Da er vi også til stede her på torget deler av tiden. Med motorsyklene får vi lett kontakt med de unge. Det er en av grunnene til at vi er spesielt ønsket denne kvelden, forteller han.

Selv om det blir å henge en del rundt utescenen, der det både er rigget med matboder og aktiviteter, planlegger MC-ravnene likevel noen runder rundt i kommunen for å se hva som rører seg. Det er en typisk forsommerkveld, verken spesielt varmt eller kaldt, dermed avtales det en tur til parker, vann og andre attraktive steder som kan trekke til seg ungdom.

Snart 15 år

Ronny Skjellum forteller at det snart er 15 år siden MC-ravnene i Oppegård startet sin aktivitet. De første MC-ravnene var ute på veiene i kommunen i 2002. Selv ble han med året etter og har vært leder for gruppen fra ganske kort tid etter. Gjennom årene har de vært organisert på litt ulike måter, blant annet gjennom Frivillighets-sentralen og Utekontakten.

— På det meste har vi hatt 30 navn på

Sumprocken: Populære MC-ravner foran scenen på Sumprocken på Kolbotn.

lista over interesserte og aktive ravner. Nå er vi rundt 20 stykker. Mange av de som er med har selv ungdom og synes det er ålreit å følge litt med og passe på at alt går rolig for seg. Samtidig treffer vi mange hyggelige ungdommer når vi er ute, forklarer MC-ravnlederen.

Selv har Ronny Skjellum to gutter på 15 og 17 år. Det betyr at han startet å ravne en stund før barna hans var i målgruppen. På spørsmål om hvorfor han gjør dette, svarer han:

— Det er jo samfunnsnyttig og en type jobb jeg er interessert i å drive med. Jeg er et ja-menneske, har vært speiderleder og med i hjelpekorpsset. Det er nok bare den type menneske jeg er. Samtidig synes jeg det er morsomt å snakke med de unge og høre hvordan de har det.

Begynte som gående

En annen som er med på MC-ravningen denne kvelden er Hossein Azarian. Han har vært med i gruppen siden 2007. Også han er far til en tenåring, men startet opp litt tidligere.

— Jeg begynte egentlig som gående natteravn, men da jeg kjøpte motorsykel i 2007 og fikk høre om MC-ravnene, syntes jeg det høITES spennende ut, kommenterer han.

Som MC-ravn har Hossein aldri opplevd alvorlige ting, men de har blant annet truffet på svært fulle ungdommer. Noen ganger har de valgt å ringe foreldrene for å få dem trygt hjem. Ellers forteller han at spesielt mange unge gutter synes det er

stas når de dukker opp med motorsyklene. Det blir mye hyggelig MC-prat da.

— Jeg ble utfordret til å være med av en som kom forbi da jeg sto og skrudde sykkel i garasjen. Jeg kjører mye motorsykel uansett, så da kan jeg like gjerne gjøre litt nytte for meg. Jeg jobber i brannvesenet og er opptatt av folks ve og vel, forklarer nok en av MC-ravnene denne kvelden, Knut Jarodd, som ikke lenger selv har tenåringer, men voksne barn.

Maimåned

I motsetning til en del andre grupper, møtes ikke MC-ravnene i Oppegård fast hver helg. De har ikke all verdens med folk på listen og er heller ikke tilknyttet en MC-klubb. Derfor har de valgt å kjøre ved spesielle anledninger, noe som imidlertid alltid inkluderer natt til 1. mai, natt til 17. mai, under Sumprocken og ved et par anledninger om høsten.

I kveld som det er Sumprock starter de

MC-ravnene i Oppegård

- Startet opp i 2002.
- Kjører alltid natt til 1. mai, natt til 17. mai, under Sumprocken, når det er LAN-party og ved andre arrangement i kommunen.
- Møtes vanligvis klokka 20.00 ved Kolbotn Torg, litt tidligere ved Sumprocken.
- Samarbeider med de gående Natteravnene.
- Kontaktperson: Ronny Skjellum
- Mail: ronny.skjellum@gmail.com. Tlf: 91159899.

Stor gjeng: Natt til 17. mai var det en stor gjeng som var ute og kjørte MC-ravn i Oppegård. (Foto: privat)

klokka 18.00, samtidig med at det første bandet går på scenen. Vanlig oppstartstid er klokka 20.00, før var det 21.00. Dette har sammenheng med når de gående Natteravnene i kommunen starter. Per i dag er det 21.00.

— De gående Natteravnene har også vært organisert på ulike måter gjennom årene. Nå er de organisert i regi av skolenes FAU og så vidt jeg vet satser de på å gå de fleste helgene. De har flere baser. Før de ulike gruppene går ut, kjører vi en runde for å sjekke status, slik at vi kan avlegge

en rapport over hva som skjer den aktuelle kvelden, forklarer Ronny Skjellum.

Samarbeid

Foruten å samarbeide med Oppegårds øvrige natteravngrupper har MC-ravnene også et godt samarbeid med politiet. De ringer alltid og sier i fra før de kjører ut og oppdager de ting underveis de mener politiet bør kjenne til, så ringer de. Like ofte, om ikke oftere, kontakter politiet dem. Politiet har et stort område å dekke, så ofte rekker MC-ravnene fram først.

For eksempel ringte politiet natt til 17. mai i år fordi de hadde fått melding om at det var «fest» på taket på en av skolene. Innen MC-ravnene kom fram var «festen» over. Da kunne de melde tilbake, slik at politiet ikke lenger trengte å ta turen.

— En gang vi var ute kom vi bort i en gjeng fulle trettåringar som drakk whisky rett fra flasken. Vi kunne ikke gripe direkte inn, men oppfattet situasjonen som såpass alvorlig at vi ringte politiet og lot dem ta seg av det. Ellers har jeg også flere ganger hjulpet Utekontakten med å få skadde til legevakten. Jeg kan ikke akkurat kjøre dem på motorsykkelen, men har da parkert og blitt med i bilen, forteller MC-lederen.

Han har imidlertid langt flere hyggelige enn alvorlige historier å fortelle om. På alle turene treffer de mye flott ungdom. Det er desidert dem det er flest av i kommunen — og mange av dem synes det er tøft å slå av en prat med MC-ravnene.

En runde

Vi har stått en times tid på Kolbotn torg, hørt flere gode band spille og slått av en prat med både unge og voksne som hygger seg på Sumprocken denne fredagskvelden. At MC-ravnene er på plass er like naturlig som at ungdommen og fritidsklubbliderne er der. Nå er imidlertid tiden inne for å kjøre en liten runde for å sjekke

hva som skjer andre steder.

Et av stedene vi skal til er Tussetjern, der det de siste årene er satt opp både bord, benker og toaletter, slik at det er blitt et attraktivt utfluktssted. MC-ravnene kan samtidig fortelle at dette var et yndet sted å oppholde seg også da de var unge. I dag treffer vi på tre ungdommer som sitter og skravler, en stor familie som er på piknik og et par hundeeiere.

Egentlig stusser MC-ravnene litt over hvor de unge oppholder seg i disse dager.

Generelt er det mye mindre ungdom ute nå enn før, og det er svært lite «bråk». Det er jo i utgangspunktet bra, men et eller annet sted må de jo være. Kanskje er de hjemme? Vi kjører også langs golfbanen og tar en runde med noen stopp på veien fra Oppegård syd, via Greverud og Myrvoll, før vi drar tilbake til Sumprocken på Kolbotn. Andre ganger går turen for MC-ravnene ut til Ingierstrand, kanskje til Hvervenbukta og noen ganger også til Hvitsten. Der ute er de imidlertid på Vestby-ravnens område, så det skjer ikke så ofte,

Stille kveld

Vel tilbake på Sumprocken går et nytt band på scenen, en femte MC-ravn har dukket opp og resten av gjengen gjør seg klare for en ny runde skravling med ungdommen og deretter en ny runde MC-kjøring til andre steder der ungdommen kan tenkes å være.

Det tegner til å bli en ny fredelig kveld. Akkurat hvor lenge MC-ravnene kommer til å holde på avhenger litt av hvordan kvelden utvikler seg. Siste band skal etter planen gå av scenen klokka 23.00. Kanskje gir de seg da, kanskje kjører de fram til klokka 01.00. Da kommer siste toget fra byen, så etter det pleier de å avslutte, vel vitende om at de igjen både har gjort en samfunnsnyttig oppgave og samtidig selv hatt en givende kveld.

Runde: MC-ravnene dekker store området av kommunen på kort tid og er dermed også gode hjelpere for politiet.

Samfunnsnyttig og hyggelig

Da Rolf Bækkedal flyttet til Son i Follo for ti år siden, meldte han seg raskt som MC-ravn i nærmiljøet. Det synes han er et flott og samfunnsnyttig tiltak – og samtidig utrolig hyggelig.

Av Anette Haugen

MC-ravnene i Vestby har kjørt trofast natteravn i Follo hver sommer siden 2002. Det er Vestby MC-klubb som organiserer natteravningen, men du trenger ikke være medlem av klubben for å delta. Der ønsker de alle MC-entusiaster velkomne. Da Rolf Bækkedal (71) flyttet til Son fra Nittedal i 2006, meldte han ganske snart sin interesse og ble med på ravningen samme sommer, selv om han først meldte seg inn i MC-klubben for tre år siden. Etter hvert tok han også over som natteravnansvarlig i klubben.

Flott tiltak

– Jeg var motorsykkellentusiast som ung, men hadde ikke kjørt på 30-35 år da jeg tok det opp igjen i godt voksen alder. Da jeg kom til Son og så at de drev med MC-ravning, snakket jeg med en av gutta i klubben og slang meg med. Jeg syntes det var et utrolig flott tiltak. Det er både samfunnsnyttig og veldig trivelig, sier den natteravnansvarlige i Vestby MC-klubb. Han forklarer at de bor i en veldig fragmentert kommune med mye badestrender, der det samler seg mange unge om sommeren. Til fots er det derfor umulig å dekke de samme områdene. De har riktig nok hatt «fotpatruljer» i Vestby og det finnes en natteravngruppe i Son som også bruker tråsykler, men på motorsykel kommer de uansett lenger.

Hver fredag

MC-ravnene i Vestby starter alltid sesongen natt til 1. mai om været tillater. I år begynte de imidlertid en dag tidligere på grunn av et arrangement. De gir seg normalt i midten av september. Er det regn og dårlig vær kjører de ikke, men i fjor var det bare to kjøringene som ble kansellert på grunn av været.

– Vi møtes hver fredag klokka 20.00 på Shell-stasjonen i Vestby. De sponser oss med kaffe og ei redskapsbrakke der vi har alt utstyret. Vi har først en pep-talk, så kjører vi ut i 21-tida. Vi har 30 på lista, men det møter fra tre til åtte per gang, slik at vi vanligvis deler oss i to grupper. Den

Rekrutterer: Rolf Bækkedal stilte sammen med en stor gjeng fra Vestby MC-klubb på stand på Vestby Storsenter. Der fikk de rekruttert flere nye medlemmer.

(Foto: Gry-Janicke Nordby)

ene kjører på den indre delen og dekker sentrene, skoler, barnehager og idrettsarenaer. Den andre gruppen drar ut på strendene, forklarer Rolf Bækkedal. Deretter møtes alle på torget i Son, der de diskuterer hva de skal gjøre videre, alt ettersom hva som skjer og hva de har fått meldinger om. De har god kontakt med politiet og melder alltid fra før de drar ut. Noen ganger ønsker politiet at de skal innom steder, andre ganger kontakter de selv politiet.

Godt mottatt

– Det er veldig hyggelig å være MC-ravn. Det er en trivelig gjeng som kjører, men ikke minst blir vi kjent med mye flott ungdom. Vi blir så godt mottatt når vi duk-

ker opp. Spesielt er mange jenter veldig glade for å se oss. Det hender også ungdommen vil vise oss alt fra åpne vinduer til andre ting som bør rapporteres, sier MC-ravnen, som er både far og bestefar. Selv rapporterer de også inn til politiet om de ser at det har vært innbrudd i biler eller om det er noen som trenger hjelp. Å være natteravn og kunne bidra med et såpass «lite» samfunnsengasjement er derfor en stor glede – og det er også hyggelig å bli satt pris på, både av de unge og av politikerne. I vår var Rolf Bækkedal og presidenten i MC-klubben invitert av Høyre til et møte der frivillige organisasjoner skulle fortelle om hva de drev med. Også der fikk de strålende tilbakemeldinger.

Gatelangs dykker ned i arkivet og presenterer artikler som sto på trykk ti år tilbake i tid, den gang bladet het «Respekt». Saken under er hentet fra det niende bladet som ble utgitt, nr. 3 – september 2006. (Første nummer kom ut i juni 2002.)

Musikk til arbeidet!

Musikkfestivaler og natteravn er en god match. Selv om mange natteravngrupper trapper ned om sommeren, våkner de til live og stiller opp på musikkfestivaler. Slik har det alltid vært. Under følger en artikkel fra sommeren 2006.

Sommer-Norge flommer over av festivaler. Musikkentusiaster strømmer til. Det gjør også Natteravnene. De er til stede for at alle skal føle seg trygge.

Økt trygghet

Blant sommerens mange musikkarrangementer er Audunbakken i Sør-Odal kommune. I samarbeid med politiet og Røde Kors, var Sigrun Kristoffersen fra Natteravnene i Sør-Odal til stede for å bidra til god stemning.

– Dette var en virkelig fin kveld. Med nærmere 1000 unge mennesker blir det mye liv og alt gikk rolig for seg, sier Kristoffersen. I tillegg til Natteravnene fra Sør-Odal kom også en gruppe fra Nord-Odal. Festivalchef Audun Hansen er opptatt av sikkerheten til sine gjester og var glad for Natteravnenes tilstedeværelse.

– At Natteravnene er med på Audunbakken betyr mye for oss. Det medfører økt trygghet blant våre besøkende og det er en bra ting. Vi har aldri opplevd noe bråk på festivalen vår, og dette skal Natteravnene ha deler av æren for, sier Hansen.

Skaper kontakt

I åtte år har Oppegård kommune arrangert Sumprock. Et samarbeid mellom fritidsklubbene i kommunen gir ungdommene en musikkfest av de sjeldne. I år var oppunder 800 gjester til stede.

– Natteravnene er en veldig viktig del av arrangementet. De har vært med i alle år og skaper kontakt og forebygger konflikter på en fin måte, sier Christian Lund, en av de ansvarlige for festivalen. Anne Solhaug er leder for Utekontakten i Oppegård og koordinator for Natteravnene i Kolbotn.

– Det er flott at Natteravnene er til stede. De har et stort nettverk blant ungdommene, og gjennom festivalen blir de enda bedre kjent, sier Solhaug.

Fem råd for en tryggere bytur

- Ikke ta pirattaxi
- Ikke hør på musikk om du går alene nattestid
- Oppsøk opplyste gater på hjemturen
- Vær observant og våken
- Forsøk å ta følge med venner, når det er mulig

Natteravnenes tips for en tryggere og hyggelig bytur:

- Hold sammen – pass på hverandre og ikke la noen være alene.
- Planlegg hjemreisen:
Sjekk busstider, ha reservepenger til drosje og ha en god backup-plan (for eksempel overnattingsmuligheter hos venner, avtalt hjemkjøring, ha strøm på mobiltelefonen). Unngå mørke og lite trafikkerte områder. Velger du å gå hjem – gå i opplyste og befolkede gater.

Konkurranse

HVOR ER PARAPLYEN?

Hvor i Norge befinner natteravnparaplyen seg på dette bildet? Vet du svaret? Send en mail til: gatelangs@natteravnene.no innen 1. november, så er du med i trekningen av en fin premie.

Løsning i forrige nummer var: Strandkaien i Bergen. Vinner ble Inga-Alice Næss Blaha. Følg også vår konkurranse på Facebook. Med jevne mellomrom stiller vi samme spørsmål der. Lik siden vår «Natteravnene» og følg med på «Paraplyens vandring» og aktuelle saker.

Natteravnene takker gode samarbeidspartnere:

Stanley Security AS
som gir oss gratis
alarmtjeneste,
parkering med mer.

Joh. Johannson
som gir oss
gratis kaffe.

Norpost
som besørger gratis
utsending av
rekrutteringsmaterieell.

Hafslund ASA
som bidrar med
engasjement og
økonomisk støtte

Ytringsfrihet eller ytringsrett?

Din tanke er fri! Retten til å ytre seg fritt er en av de viktigste rettighetene vi har. Derfor må vi ta veldig godt vare på den. Alltid vokte og verne. Det er de fleste enige om.

Men det er ulike oppfatninger av hvordan vi best mulig ivaretar denne retten. Tar vi vare på ytringsfriheten ved å bruke den så mye som mulig bare fordi vi kan, eller verner vi om den ved å bruke den med varsomhet og respekt?

Jeg er glad i ytringsfriheten. Jeg bruker den støtt og stadig, og jeg setter stor pris på at andre benytter seg av den. Det spiller ingen rolle om vi er uenige. Den bidrar til utvikling, og den er en forutsetning for vårt demokrati. Derfor må det aldri glemmes hvor heldige vi er som faktisk har denne retten. Ytringsfriheten er ufattelig verdifull, og den må brukes riktig. For med privilegiet til å ytre seg fritt, kommer plikten til å bruke den med klokskap.

Etter angrepet mot satiremagasinet Charlie Hebdo i fjor, sto verden på hodet. Mennesker, spesielt fra den vestlige delen av verden, uttrykte sin ubetingede støtte til magasinet og deres arbeid. Et arbeid som blant annet innebar å fremstille profeten Muhammed, muslimenes aller hellig-

ste, naken. Setningen «Je Suis Charlie» ble publisert på tusenvis av Facebook- og Twitterprofiler.

Plutselig var alle Charlie. Plutselig hedret alle magasinet, og vi fikk en heftig og viktig diskusjon i alle medier omkring bruken av ytringsfrihet. Jeg var aldri Charlie.

Terroristangrepet mot Charlie Hebdo var forferdelig. Tragisk. Grusomt. Det er det absolutt ingen tvil om. Jeg, som alle andre, fordømte drapene på det aller sterkeste. Jeg anerkjenner også at deres arbeid har stor verdi. Vi trenger modige stemmer som utfordrer og kritiserer. Vi er avhengig av slike stemmer. Likevel – det skader aldri å ta hensyn og vise respekt ovenfor andre mennesker.

Jeg ønsker å sitere Jonas Gahr Støre: «En ytring trenger ikke å krenke for å være sterk».

Jeg lurte på når ytringsfriheten ble forvandlet til retten til å krenke. Et eksempel som godt illustrerer poenget mitt, er voksne menneskers oppførsel i kommentarfelt og på sosiale medier. Rasistiske og fiendtlige ytringer forsvares og legitimeres av ytringsfriheten. Da har noe gått feil på veien. Vi må ikke si alt bare fordi vi kan.

Bare fordi vi har rett til det.

Knut Nærum sa: «Jeg har lov til å si at ungen er stygg, men jeg gjør det ikke». Dette utsagnet er selvfølgelig satt på spissen, men det oppsummerer likevel det jeg så gjerne vil si.

I de fleste sosiale sammenhenger baserer folks oppførsel seg på folkeskikk og høflighet. Hvorfor kan ikke ytringsfriheten bygges opp rundt de samme prinsippene? Jeg er villig til å gå i døden for retten til å mene og retten til å ytre seg. Og for all del; når vi er så heldig å ha den, la oss bruke den. La oss skrive så blekket spruter, la oss mene, la oss være modige. La oss utfordre, la oss gjøre folk sinna. Men la ytringene være gjennomsyret av respekt, ydmykhet og saklighet. Gjør det med verdighet.

Innlegget er skrevet av Erle Nyhus, medlem av FN-sambandets ungdomspanel. Det er tidligere publisert på deres nettsider i mars i år – og gjengitt med deres tillatelse. (Foto: Terje Karlsen/FN-sambandet)

Kjøp flotte RS-produkter
i vår nettbutikk!

MEGLEMSPRIS
1098,-
Ord. pris 1398,-

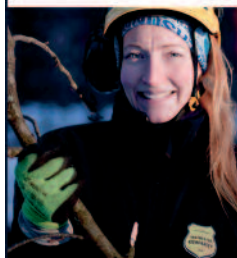

RS - LED Lenser M7R Lykt

RS-LED Lenser M7R er en kraftig lykt med lader. Passer perfekt i båt og hjemme. Leveres i hardplastveske komplett med ladbart batteri, veggholder, lader med USB-uttak, USB-ladekabel, belteklamme og håndrem.

Se flere produkter på
WWW.RS.NO/NETTBUTIKK

RS(+) Redningsselskapet

Bestill gratis
befaring!

02317
vk.no

La oss gjøre jobben
– så du kan nyte fritiden!

Vi fikser uteområdet ditt – sommer som vinter.
Kontakt oss i dag for et uforpliktende tilbud!

VINTERTJENESTER | FEIING OG SPYLING | CONTAINERUTLEIE
GARTNERTJENESTER | ANLEGG OG ASFALTERING

Rasta Senter i Lørenskog

På Rasta Senter i Lørenskog kommer det for salg 24 selveierleiligheter. Det er tre etasjer med boliger i 5. 6. og 7.etg. De tre boligetasjene er helt like, med 8 stk. leiligheter på hvert plan, 7 stk to-roms og én treroms. Størrelsen varierer fra ca. 44m² til 67 m², men de fleste leilighetene ligger på rundt 50m².

Adresse..... Rastafaret 12
Brå..... Ca. 43 - 67 m²
Eieform Eierleiligheter
Antall soverom..... 1-2
Byggeår Antatt ferdigstilt
innen 01.04.2016

**Vi vil rette en
stor takk
til Natteravnene
for flott arbeid.**

Din trygghet. Vår lidenskap.